

Tyskland: Landet, hvor de fattige gemmer sig

25. juli, 2017 (Paris) – Samtidig med, at den franske regering befinder sig i en proces, hvor den i Nationalforsamlingen introducerer en række dekreter, der vil gøre arbejdsmarkedslovgivningen mere »fleksibel«, valgte det franske ugemagasin, *Marianne*, i sidste uge at udgive en rapport om forarmelsen af den tyske arbejdskraft og befolkning som helhed, under Hartz 4-»liberaliseringen« af arbejdsmarkedslovgivningen.

Dette er en stor katastrofe. Tyskland, »Europas økonomiske lokomotiv, er også en af de største sektorer for lave lønninger på kontinentet. På den anden side Rhinen (set fra Frankrig) tjener 22,5 % af den arbejdsaktive befolkning under €10,50 i timen (ca. d.kr. 78), versus kun 8,8 % i Frankrig. Gemt under de enorme overskud på handelsbalancen begynder stigningen i fattigdomsraten nu at true det tyske samfunds sammenhængskraft«.

»Tyskland har nået en ny rekord siden genforeningen, med en fattigdomsrate på 15,7 %, dvs., 12 millioner mennesker«, advarede Ulrich Schneider, generalsekretær for tyske velgørenhedssammenslutninger. Selv IMF er bekymret over det og siger i sin seneste årsrapport, at, »på trods af et veludviklet sikkerhedsnet for social bistand og en stærk bedring i beskæftigelsen, kræver risikoen for relativ fattigdom fortsat opmærksomhed«. I begyndelsen af juli afslørede Hans Böckler-stiftelsen, at antallet af fattige arbejdere, dvs., som tjener under 60 % af gennemsnitsindkomsten, gik fra 2 mio. arbejdere i 2004 til 4 mio. i 2014 (9,7 % af den erhvervsaktive befolkning). Følg en række interviews af folks vanskeligheder i det tidligere Østtyskland som et resultat af Harz IV-reformerne. »I dag er der i Tyskland tæt ved 6,6 mio. 'minijobbers' (marginalt

beskæftigede, som regel på deltid og til lav løn – ofte med så lav indtægt, at der ikke betales skat – typisk inden for detailhandel og hushjælp, -red.), og der er 4,4 millioner, der er modtagere under Hartz IV.«

Ophavsmanden til denne politik var daværende kansler Gerhard Schröder, der besluttede at gennemføre en kraftig afregulering af arbejdsmarkedet med det formål at gøre »arbejdsløshed mindre attraktiv end arbejde«. Sammen med disse politikker eksploderede »minijobs« og »vikariater« og »arbejdskontrakter«, som ligger tæt på de »projektkontrakter«, som Macron håber at udvide. Hartz IV fremskyndede »forarmelses-processen«. Ingen, der har mere end €9.750 (ca. 72.500 d.kr.), har imidlertid ret til at tage disse jobs. »Dette er grunden til, at 70 % af de arbejdsløse i Tyskland, i modsætning til 45 % i gennemsnit i resten af Europa, lever under fattigdomsgrænsen.« Schröder lykkedes med at skabe det, han i Davos kaldte »de bedste lavtløns-jobsektorer i Europa«. Tysklands pensionerede befolkning er endnu mere forarmet, hvilket selv Bertelsmann Stiftelsen er enig i: »Frem til 2036 vil 20 % af de nye pensionister være fattige«.

Det værste ved det hele er, at ingen taler om det! »'Her er fattigdom ikke som i Kolkata, hvor folk dør på gaderne. Fattigdom i Köln, f.eks., er godt skjult. De gemmer sig, fordi de er mere skamfulde over at leve i fattigdom, når de lever i et samfund, der er rigt, og der ikke er meget solidaritet', forklarede Christoph Butterwegge, tidligere præsidentkandidat for Die Linke.«

Artiklen slutter med at sige, at regeringen ventede med at offentliggøre sin rapport i hele halvandet år til begyndelsen af 2017, fordi Merkel krævede fjernelsen af flere dele, der rejste de negative konsekvenser af fattigdom i forhold til økonomisk vækst, eller beskæftigede sig med manglen på politisk repræsentation af de fattige. Merkel fik f.eks. fjernet følgende sætning: »I Tyskland stemmer de fattige i gennemsnit mindre (65 %) end de rige (90 %). En forskel på 25

point mod kun 11 point i Frankrig (81 % mod 92 %).